

Sygn. akt II Ca 582/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 października 2014 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	SSO Arkadiusz Lisiecki
Sędziowie	SSO Grzegorz Ślęzak (spr.) SSO Renata Lech
Protokolant	st. sekr. sąd. Dorota Roniek

po rozpoznaniu w dniu 20 października 2014 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie sprawy z powództwa T. P.

przeciwko (...) Spółka Akcyjna oddział w Polsce w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb.

z dnia 25 lipca 2014 roku, sygn. akt I C 775/13

1. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie drugim sentencji w ten sposób, że

- poza zasądzoną już w punkcie pierwszym sentencji kwotą 5393,92 zł - zasądza dodatkowo od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej oddział w Polsce w W. na rzecz powoda T. P. kwotę 492.00 zł (czteryście dziewięćdziesiąt dwa złote) z ustawowymi odsetkami od dnia 15 kwietnia 2013 roku, a w pozostałej części oddala apelację,

2. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej oddział w Polsce w W. na rzecz powoda T. P. kwotę 90 zł (dziewięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu za instancję odwoławczą.

Sygn. akt: II C a 582 /14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 25 lipca 2014 r. Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. po rozpoznaniu sprawy z powództwa T. P. przeciwko (...) Spółka Akcyjna oddział w Polsce w W. o zapłatę

1. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5 393,92 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 16 stycznia 2011 r do dnia zapłaty ;

2. w pozostałej części oddalił powództwo ;

3. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3 215,49 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

Podstawę powyższego rozstrzygnięcia stanowiły przytoczone poniżej ustalenia i zarazem rozważania Sądu Rejonowego.

W dniu 16 grudnia 2010 r. doszło do powstania szkody w pojeździe marki P. (...) o numerze rejestracyjnym (...) stanowiącym własność powoda oraz jego syna M. P.. Do kolizji doszło na skutek okoliczności, za które odpowiedzialność ponosi kierujący pojazdem osobowym, który posiadał ubezpieczenie w zakresie odpowiedzialności cywilnej w (...) S.A. Oddział w Polsce. Szkada została zgłoszona ubezpieczycielowi.

Ubezpieczyciel uznał swą odpowiedzialność za przedmiotowe zdarzenie. Po przeprowadzeniu oględzin pojazdu sporządził kosztorys naprawy pojazdu. Zakwalifikował do naprawy i wymiany uszkodzone części, zastosował stawkę za roboczogodzinę w wysokości 70 zł oraz 30%-owe urealnienie cen części zamiennych. Wyliczone przez zakład ubezpieczeń odszkodowanie wyniosło ogółem 3.445,94 zł brutto i zostało wypłacone.

W dniu 28 stycznia 2013 r. M. P. przełał na rzecz ojca T. P. wierzytelność z tytułu polisy OC w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 16 grudnia 2010 r.

W dniu 2 marca 2012 roku T. P. sprzedał J. B. przedmiotowy samochód za kwotę 3.500 złotych w stanie uszkodzonym tzn. wypypadkowym, albowiem po wypadku z 16 grudnia 2010 r pojazd nie został naprawiony.

Pozwany w kalkulacji naprawy zastosował stawki za roboczogodzinę w wysokości 70 złotych oraz 30% uregulowanie cen części zamiennych oraz odchylenie na materiale lakierniczym - 70%. W konsekwencji koszt naprawy oszacował na kwotę 3.445,94 zł brutto tj. 2.824,54 zł netto. Strona powodowa wskazała kosztorys naprawy wykonany w systemie A. gdzie stawkę za roboczogodzinę przyjęto na poziomie 90 złotych netto bez potrąceń części zamiennych co dało w konsekwencji koszt napraw' w wysokości 8.994,34 zł brutto tj. 7.312,47 zł netto.

Z porównania kosztorysów A. i E. (powoda i pozwanego) wynika, powód rozszerzył zakres naprawy o pozycje: "podłoga bagażnika" z naprawy (3 rbg) na wymianę, w pozostałej części kosztorysy te są zbieżne co do zakresu naprawy pojazdu i kwalifikacji części zamiennych, a różnica w ich wysokości wynika z zastosowanej stawki za roboczogodzinę i cen części zamiennych. Analiza dokumentacji znajdującej się w aktach sprawy i aktach szkodowych pozwala stwierdzić, że podłoga tylna wnętrza koła, została uszkodzona na znacznej powierzchni z widocznym jej przełamaniem w tylnej części (pozwany przeznaczył na naprawę 3 godziny robocze). Biorąc pod uwagę to, że element ten nie był wcześniej naprawiany należy stwierdzić, że naprawa poprzez prostowanie - wyciąganie i szpachlowanie elementu z widocznymi przetłoczeniami blachy nie przywróci tego elementu do stanu jak sprzed kolizji. Zasadna jest zatem wymiana tego elementu na nowy. Wymiana pozostałych elementów wynika z technologii naprawy pojazdu, zalecanej przez jego producenta (elementy jednorazowego montażu).

Wycenę wartości uszkodzeń samochodu marki P. (...) o nr rej. (...) biegły z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych i rzeczoznawca samochodowy wykonał w oparciu o licencjonowany program A., który jest powszechnie stosowany we wszystkich stowarzyszeniach rzeczoznawców samochodowych, jak też w firmach zajmujących się profesjonalną naprawą uszkodzonych pojazdów samochodowych.

Kalkulację uszkodzeń pojazdu z dnia szkody tj. na dzień 16.12.2010 r. wykonano podstawie archiwalnej bazy danych cen części zamiennych z X.-2010. Do ustalenia kosztów naprawy przyjęto dane z akt sprawy i akt szkody komunikacyjnej Towarzystwa (...) S.A. Oddział w Polsce, nr szkody: (...). (...).

Do kalkulacji kosztów naprawy w programie A. przyjęto średnią stawkę 1 roboczogodzinę w wysokości 90 zł netto (prace blacharskie i lakiernicze) obowiązującą na rynku lokalnym (P., T.) poza autoryzowanymi sieciami naprawczymi. Podobne ceny występują na terenie całego kraju.

Tak więc, przyjęta przez powoda stawka w wysokości 90 zł za roboczogodzinę na rynku lokalnym, w oparciu o pismo Cechu (...) z P. (...) z zatwierdzonymi stawkami roboczogodzinowymi, nie jest stawką wygórowaną i odpowiada realiom ekonomicznym danego regionu.

Koszty naprawy pojazdu marki P. (...) nr rej. (...), zgodnie z dyspozycją Sądu, biegły oszacował wg 3 wariantów.

W pierwszym wariantcie do oszacowania rzeczywistych kosztów naprawy zastosowano oryginalne części zamienne z logo producenta (wydruk z przeprowadzonej kalkulacji programu A. w załączeniu). Drugi wariant uwzględnia ceny dostępnych w systemie A. (...) zamienników z oznaczeniem lit. Q - optymalizacja wg kryterium najwyższej jakości części. Natomiast trzeci wariant uwzględnia ceny dostępnych w systemie A. (...) zamienników z oznaczeniem lit.P, PJ, PT - optymalizacja wg kryterium najwyższej jakości części(wydruki z przeprowadzonych kalkulacji programem A. w załączeniu). W kalkulacji naprawy biegły uwzględnił wytyczne producenta, związane z technologią naprawy tego typu pojazdów.

Wartość rynkową pojazdu marki P. (...) o nr rej. (...) (rok produkcji -2001), na 16 grudnia 2010 roku, oszacowano na podstawie archiwalnej bazy danych systemu (...) (jest powszechnie stosowany we wszystkich stowarzyszeniach rzeczoznawców samochodowych i firmach ubezpieczeniowych). Parametry techniczno-eksploatacyjne, wersję i wyposażenie pojazdu zidentyfikowano i zweryfikowano w oparciu o informacje zawarte w aktach szkody, na podstawie rozkodowania oznaczenia VIN pojazdu w (...) i w programie komputerowym (...)Wartość bazowa brutto pojazdu na dzień szkody - 16.12.2010 r. - wynosiła: 10.600 zł brutto (archiwalna baza danych systemu (...) (...) - X.-2010).

Naprawa pojazdu przy użyciu części zamiennych o porównywalnej jakości oznaczonej lit. P, Pj. Pt występujących w systemach A. lub E. nie pozwala na przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody, z uwzględnieniem takiej samej sprawności technicznej i walorów estetycznych oraz co najmniej takich samych warunków bezpieczeństwa, co omówiono powyżej

Zdaniem biegłego przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody według wnioskowanego przez pozwanego zakresu z użyciem części oryginalnych nie wpływa na zwiększenie wartości pojazdu względem stanu technicznego w jakim znajdował się przed szkodą.

Wartość rynkową pojazdu P. (...) o nr rej. (...), przed powstaniem szkody w dniu 16 grudnia 2010 roku, po zastosowaniu odpowiednio uzasadnionych korekt (dotyczących cech indywidualnych pojazdu) oszacowano na ok.: 10.900 zł (brutto),

Koszt naprawy pojazdu przy użyciu oryginalnych części zamiennych do stanu poprzedniego, sprzed kolizji z dnia 16.12.2010r., przy użyciu oryginalnych części zamiennych producenta pojazdu, tj. takich części z jakich producent wyprodukował dany pojazd, przy uwzględnieniu rzeczywistego zakresu uszkodzeń oraz przy średniej stawce roboczogodziny 90 zł w okresie powstania (z uwzględnieniem wieku pojazdu, jego wcześniejszych napraw oraz stopnia technicznego zużycia) oszacowano na kwotę: **8.839,86 zł** (brutto), 7.186,88 zł (netto). Koszt naprawy pojazdu przy użyciu alternatywnych części zamiennych (tzw. zamienników oznaczonych lit.Q) oszacowano na kwotę: 8.810,81 zł (brutto). Koszt naprawy pojazdu przy użyciu alternatywnych części zamiennych (tzw. zamienników oznaczonych lit.P, Pj,PT.) oszacowano na kwotę: 7.475.93zł (brutto). W wyniku analizy szkody ustalono, że koszt naprawy pojazdu (8.839,86 zł brutto) nie przekracza jego wartości rynkowej przed szkodą (10.600zł brutto/ W związku z tym naprawa wydaje się być ekonomicznie uzasadniona i nie zachodzi przypadek szkody całkowitej.

Ponadto biegły wskazał, iż w zakresie zamontowanego w pojeździe haka holowniczego przyjęty przez niego do wymiany (w kalkulacji A.) hak holowniczy, zastosował z uwagi na przedłożony materiał dowodowy z którego to nie wynika, aby hak holowniczy zamontowany na pojeździe marki P. (...) nr rej. (...), który uległ uszkodzeniu w następstwie zdarzenia drogowego zaistniałego w dniu 16 grudnia 2010 roku nie pochodził od dostawcy pojazdu marki P.. Brak takiej informacji skutkowało przyjęciem sprzętu holowniczego (stosowanego przez producenta pojazdu) z demontowalną głowicę kulową zgodnie z technologią naprawy zalecaną przez producenta tej marki uwzględnioną

w systemie kalkulacyjnym A.. Nadmienić należy, że informacje o odstępstwach, co do części nieoryginalnych (zamienników) występujących w pojeździe, powinien umieścić rzeczoznawca dokujący oceny stanu technicznego pojazdu, aby można było w późniejszym czasie w sposób rzetelny przeprowadzić m.in. wycenę pojazdu, tak więc jeżeli w pojeździe zamontowano hak holowniczy pochodzenia rzemieślniczego, który nie jest montowany przez danego producenta pojazdu a obecnie jest wielu producentów haków holowniczych współpracujących z firmami samochodowymi, informacja taka powinna znajdować się w aktach sprawy, co nie miało miejsca w opiniowanym przypadku.

Zdaniem biegłego w oparciu o przedłożony materiał dowodowy brak jest podstaw do przyjęcia innej wartości nowego haka holowniczego niż kwota podana w programie kalkulacyjnym (...) przyjętej do kalkulacji. Z materiału dowodowego wynika, że hak ten został zamontowany w trakcie eksploatacji pojazdu w serwisie (...), co potwierdza zasadność przyjętej przez biegłego wartości części montowanej w autoryzowanym serwisie.

Przyjęcie do kalkulacji sugerowanej przez pozwaną kwotę do 350 zł netto za element rzemieślniczy zdaniem biegłego nie znajduje uzasadnienia w oparciu o przedłożony materiał dowodowy oraz duży asortyment tego produktu na wolnym rynku a co za tym idzie i dużą rozbieżność cenową w zakresie wartości haków holowniczych oscylujących od ok 340 zł do ok. 1050 zł netto za szt. (w zależności od producenta).

Sąd zważył, iż :

podstawę żądania pozwu stanowi przepis art. 822 k.c. w związku z przepisami Ustawy¹ z dnia 22 maja 2003r o ubezpieczeniach obowiązkowych , (...)i (...) (Dz. U. z 2003 r Nr 124 , poz. 1152 ze zm.)

Stosownie do treści art. 822 k.c. przez umowę ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia.

Ubezpieczeniem OC jest objęta odpowiedzialność cywilna posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów (art. 4 ust. 1 Ustawy)

W myśl przepisu art. 13 ust 2 cyt. wyżej Ustawy w obowiązkowych ubezpieczeniach odpowiedzialności cywilnej odszkodowanie wypłaca się w granicach odpowiedzialności cywilnej podmiotów objętych ubezpieczeniem, nie wyżej jednak niż do sumy gwarancyjnej ustalonej w umowie .

Mając na względzie cały zgromadzony materiał dowodowy Sąd uznał powództwo za zasadne.

Odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem. Oznacza to konieczność stosowania odpowiednich przepisów kodeksu cywilnego przy ustalaniu pojęcia "szkody" i "odszkodowania".

Naprawienie szkody - zgodnie z art. 361 § 2 k.c- obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzone. Zarówno w doktrynie, jak i w orzecznictwie przeważa pogląd, zgodnie z którym szkodą w rozumieniu powyższego przepisu jest różnica między stanem majątku poszkodowanego, jaki zaistniał po zdarzeniu wywołującym szkodę, a stanem tego majątku, jaki istniałby, gdyby nie wystąpiło to zdarzenie.

Wybór sposobu naprawienia szkody jest uprawnieniem poszkodowanego i może nastąpić bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej (art. 363 § 1 k.c). W przypadku jednak szkody w mieniu będącej następstwem wypadku drogowego wyłączone jest stosowanie art. 363 § 1 k.c. normującego wybór poszkodowanego dotyczący sposobu naprawienia szkody, gdyż w myśl art. 36 ust. 1 Ustawy o ubezpieczeniach

obowiązkowych (...) zakład ubezpieczeń jest obowiązany do naprawienia szkody tylko w formie wypłaty odpowiedniej sumy pieniężnej.

Osoba odpowiedzialna za szkodę obowiązana jest zwrócić poszkodowanemu wszelkie celowe, ekonomicznie uzasadnione wydatki poniesione w celu przywrócenia stanu poprzedniego rzeczy uszkodzonej. Sąd Najwyższy przyjmuje jako zasadę, że poszkodowany może domagać się kosztów wyremontowania samochodu, tylko wtedy, gdyby remont samochodu okazał się dla poszkodowanego niemożliwy albo pociągał za sobą nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do formy odszkodowania, polegającego na zapłaceniu kwoty odpowiadającej "różnicy między wartością samochodu przed wypadkiem a ceną uzyskaną z likwidacji" .

Biegły z zakresu techniki samochodowej na podstawie analizy sprawy wskazał na problem co do określenie jakości tzw zamienników tj przy naprawie samochodu przy zastosowaniu części alternatywnych, ponieważ nie zawsze spełniają one wymagania stawiane im przez producenta danej marki .. (...) to może stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa jazdy. Z reguły jest tak, iż części tańsze posiadają niższą jakość. Różna jakość w odniesieniu do części podzespołów samochodowych przekłada się na: -trwałość części i podzespołów, powtarzalność kształtów i parametrów technicznych części nowych i podzespołów, czyli rozrzut wymiarów geometrycznych części i podzespołów w danej partii gotowych wyrobów, przedkłada się nadto na trwałość elementów i części w funkcji czasu oraz jakość materiału z którego wykonano części i podzespoły, szczególnie ważna dla blach stosowanych na nadwozia samochodowe z uwagi na korozję mogącą rozwijać się w materiale blach niskiej jakości już na etapie produkcji części a także istnienie naprężeń i wad odlewniczych w elementach odlewanych lub odkuwanych, które to wady wytwórcze mogą ujawnić się nagle w trakcie eksploatacji, powodując awarię. Tak więc zastosowanie części zamiennych oznaczonych lit. Q stosowanych w systemach A. lub E., które to części są produkowane na tej samej linii produkcyjnej co komponenty danego pojazdu samochodowego pozwala na restytucję pojazdu do stanu sprzed szkody, z uwzględnieniem zachowania co najmniej takiej samej sprawności technicznej i walorów estetycznych oraz co najmniej takich samych warunków bezpieczeństwa. Niemniej jednak należy zaznaczyć, że części te nie zostały zaopatrzone w logo danego producenta, a jeżeli dana część zamienna nie jest opatrzona logiem producenta pojazdu, oznacza to, że jest to część zamienna nieoryginalna a z akt szkody nie wynika, aby w w/w pojeździe przed szkodą były zamontowane nieoryginalne części. Naprawa pojazdu przy użyciu części zamiennych o porównywalnej jakości oznaczonej lit. P, Pj. Pt występujących w systemach A. lub E. nie pozwala na przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody, z uwzględnieniem takiej samej sprawności technicznej i walorów estetycznych oraz co najmniej takich samych warunków bezpieczeństwa, co omówiono powyżej. Sąd w całości podziela stanowisko wyrażone przez biegłego co do jakości tzw. zamienników i zasadności stosowania części oryginalnych przy naprawie pojazdów. Biegły wskazał także, że przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody według wnioskowanego przez pozwanego zakresu z użyciem części oryginalnych nie wpływa na zwiększenie wartości pojazdu względem stanu technicznego w jakim znajdował się przed szkodą.

Z uwagi na fakt, iż jak wynika z opinii biegłego rzeczoznawcy samochodowego koszt naprawy pojazdu przy użyciu oryginalnych części zamiennych i przywrócenie do stanu poprzedniego, sprzed kolizji z dnia 16.12.2010r., przy użyciu oryginalnych części zamiennych producenta pojazdu, przy średniej stawce roboczogodziny 90 zł w okresie powstania wynosi 8.839,86 zł (brutto).

Ponieważ powód otrzymał dotychczas jedynie kwotę 3.445,94 złotych brutto, Sąd zasądził na jego rzecz do dopłaty w całości kwotę 5.393,92 złotych, z ustawowymi odsetkami, od 16 stycznia 2011 roku albowiem pozwany w terminie 30 dni od daty zgłoszenia szkody co nastąpiło 16 grudnia 2010 r nie wypłaciło przedmiotowego odszkodowania. W pozostałym zakresie Sąd oddalił powództwo jako wygórowanej mając na uwadze opinie biegłego rzeczoznawcy samochodowego.

Sąd o kosztach sądowych orzekł na podstawie art. 98 kpc, na które to koszty zaliczyć należy opłatę od pozwu 303 złote, 17 złote opłatę od pełnomocnictwa, 2400 złotych (w podwójnej stawce) wynagrodzenie pełnomocnika powoda wyliczone w oparciu o przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 , nr 163 , poz. 1349 z późniejszymi zmianami) oraz zaliczkę na

opinię biegłego. Mając powyższe na uwadze zasądzono od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3 215,49 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu . pomijając wartość wskazanej opinii pozasądowej , którą ponosi powód we własnym zakresie albowiem byłaby ona nadmiernym obciążeniem dla strony przeciwnej.

Powyższy wyrok zaskarżył powód w części oddalającej powództwo

Apelacja wyrokowi z zaskarżonej części zarzuciła naruszenie

1. prawa procesowego tj. art. 328 § 2 kpc poprzez brak należytego uzasadnienia faktycznego i prawnego wyroku tj. nieodniesienie się do żądania pozwu w zakresie zwrotu wydatku poniesionego przez powoda za sporządzenie prywatnej kalkulacji naprawy, dowodu z dokumentów tj. faktury VAT i prywatnej kalkulacji potwierdzającej poniesienie tego wydatku oraz związek przyczynowo-skutkowy pomiędzy poniesieniem tego wydatku a zdarzeniem komunikacyjnym z dnia 16 grudnia 2010 r. jak również nie podanie podstawy faktycznej i prawnej oddalenia powództwa zakresie zwrotu wydatku poniesionego za sporządzenie prywatnej kalkulacji naprawy.

2. prawa materialnego tj. art. 361 kc, 363 § 1 kc, art. 822 k.c. poprzez niewłaściwe zastosowanie tych przepisów i oddalenie powództwa w zakresie żądania pozwu, co do zwrotu wydatku poniesionego za sporządzenie prywatnej kalkulacji naprawy.

Mając powyższe na uwadze apelujący wniósł o:

1.zmianę zaskarżonego wyroku w pkt. 1 poprzez zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kwoty 5.896,92 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 16 stycznia 2011 r. do dnia zapłaty,

2.zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu za II instancję,

lub

3. uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Piotrkowie Tryb. do ponownego jej rozpoznania wraz z rozstrzygnięciem o kosztach instancji odwoławczej.

Pełnomocnik pozwanego wniósł o odrzucenie apelacji ewentualnie apelacji ewentualnie o jej oddalenie i zasądzenie kosztów procesu za drugą instancję

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest w pełni uzasadniona, albowiem podniesione w niej zarzuty obrały wskazanych przepisów prawa materialnego są trafne.

Lektura materiału aktowego prowadzi do wniosku, iż Sąd Rejonowy rozpoznał sprawę w sposób wnikliwy, poddając zgromadzony materiał dowodowy wszechstronnej, zgodnej z doświadczeniem życiowym i zasadami logicznego rozumowania ocenie, odpowiadającej wymogom, jakie stawia jej przepis art. 233 k.p.c.

Ta prawidłowa ocena dowodów doprowadziła Sąd I instancji do poczynienia trafnych ustaleń faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia, które to Sąd Okręgowy w całości podziela.

Pomimo dokonania trafnych ustaleń faktycznych, Sąd I instancji z obrazą wskazanych w apelacji przepisów art. art. 361, 363 i 822 kc nie uwzględnił powództwa w zakresie kwoty 492 zł, wykazanej przez powoda fakturą znajdującą się na karcie 21 akt sprawy, stanowiącej koszt prywatnej ekspertyzy (kalkulacji kosztów naprawy pojazdu), która była niezbędna do oceny prawidłowości wyceny dokonanej przez pozwanego i zredagowania niniejszego pozwu, przy czym uzasadnienie Sądu w tym zakresie uchybia – jak trafnie zauważa apelujący – także przepisowi art. 328 § 2 kpc.

Zgodnie bowiem z art. 361 k.c., zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła a w braku odmiennego przepisu ustawy lub

postanowienia umowy naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Norma ta wprowadza, więc zasadę pełnego odszkodowania a pojęcie szkody obejmuje w szczególności konieczność poniesienia wydatków powstałych w następstwie zdarzenia wywołującego szkodę byle były one celowe i wystarczająco uzasadnione. Wydatki te niewątpliwie stanowią stratę, gdyż prowadzą albo do zmniejszenia aktywów albo do zwiększenia pasywów u poszkodowanego.

W świetle powyższego, uwzględnieniu podlegała także dochodzona pozwem kwota 492 złotych tytułem zwrotu poniesionych przez powoda kosztów prywatnej ekspertyzy. Rzeczywistą konieczność poniesienia tychże kosztów przez powoda nie budzi wątpliwości w sytuacji wypłacenia zaniżonego odszkodowania oraz konieczności wystąpienia do Sądu z przedmiotowym pozwem.

Należy w tej kwestii przywołać i podzielić stanowisko Sądu Najwyższego, wyrażone między innymi w wyroku z dnia 2 września 1975 r. w sprawie I CR 505/75, (niepubl. Lex 7747), w którym wskazano, że dokonana przed wszczęciem postępowania sądowego i poza zabezpieczeniem dowodów ekspertyza może być istotną przesłanką zasądzenia odszkodowania. W takim wypadku koszt ekspertyzy stanowi szkodę ulegającą naprawieniu. Stanowisko to zostało podtrzymane w uchwale Sądu Najwyższego z 18 maja 2004 r. w sprawie III CZP 24/04 (Prok. i Pr. 2005/1/32), w którym to Sąd Najwyższy stwierdził, że odszkodowanie, przysługujące z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów, może - stosownie do okoliczności sprawy -obejmować także koszty ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego. W ocenie Sądu, skoro strona pozwana zaniżyła wartość należnego powodowi odszkodowania, zwrócenie się przez powoda do osoby posiadającej wiedzę specjalną w zakresie mechaniki samochodowej było w pełni uzasadnione. Dzięki temu bowiem powód mógł ocenić, że stanowisko ubezpieczyciela doprowadziło do naruszenia jego uzasadnionych interesów.

W związku z powyższym, Sąd Okręgowy uznał poniesiony koszt wykonania ekspertyzy prywatnej za niezbędny, uzasadniony, pozostający w związku przyczynowym ze zdarzeniem wywołującym szkodę i – uwzględniając apelację – na podstawie art. 368 § 1 kpc zmienił wyrok Sądu I instancji w zaskarżonej części, zasądzając od pozwanego na rzecz powoda dodatkowo kwotę 492 zł z ustawowymi odsetkami od daty wymagalności roszczenia w tym zakresie, tj od daty doręczenia pozwanemu odpisu pozwu.

Nie jest trafne stanowisko pozwanego, wyrażone w odpowiedzi na apelację, iż apelacja powinna być odrzucona, gdyż skarży nieistniejące rozstrzygnięcie. Skoro zaskarżonym wyrokiem Sąd oddalił powództwo w pozostałym zakresie to rozstrzygnięcie to zawiera także oddalenie zawartego w pozwie żądania zapłaty spornej kwoty 492 zł bez względu na to czy uzasadnienie wyroku zawiera odniesienie się Sądu do tegoż żądania, aczkolwiek nie sposób nie zauważyć, że treść uzasadnienia wskazuje, iż Sąd Rejonowy ustosunkował się w jego końcowej fazie uznając, że nie należy strony pozwanej obciążać kosztami prywatnej opinii biegłego, poniesionymi przez powoda. Niewątpliwie więc, istniało rozstrzygnięcie w zaskarżonym wyroku, które stanowiło przedmiot zaskarżenia niniejszą skuteczną apelacją.

Ponieważ apelacja omyłkowo określa wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę o 11 zł wyższą niż żądana suma 492 zł – co zdaje się wynikać z omyłki autora skargi apelacyjnej – należało apelację w tym nieznacznym zakresie, tj. co do kwoty 11 zł, oddalić jako nieuzasadnioną na podstawie art. 385 kpc

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 kpc, zasądzając z tego tytułu od pozwanego na rzecz powoda kwotę 90 zł (tj. opłata sądowa od apelacji – 30 zł oraz koszt zastępstwa procesowego powoda w II instancji – 60 zł).